

JOC D'AIGUA

Al llac de cent nimfees encantades,
eros, etern en el seu marbre pur,
porta a la mà les aigües irisades,
joguina de la llum i de l'atzur.

I en veure-les al vent, assolellades,
tal volta es diu: -Oh piadós conjur!
Aigües dorments que jeien endebades
sota la terra o el brostall obscur.

Esgarriades o menysconegudes
fetes al dol, per a tothom perdudes,
jo vull que vinguin per al breu delit;

les alço, i en la llum renovellaire
canten, fulguren una estona enlaire,
sense retret quan cauen tot seguit.

Carner, Josep. "Joc d'aigua"